

Senere på året afholder Tysklands katolske biskopper deres halvårslige generalforsamling i Fulda.

I den anledning har vor tyske søsterorganisation ”Wir sind Kirche” udsendt følgende pressemeddelelse:

Ærede hr. formand, ærkebiskop Dr. Robert Zollitsch. Ærede kardinaler, ærkebiskopper, biskopper og hjælpebiskopper!

Den betingelsesløse ophævelse af ekskommunikationen af de fire biskopper fra Pius X-broderskabet, der blev bekendtgjort den 24. januar 2009, har ført til en dyb krise i den romersk-katolske kirke. Selv om pave Benedikt XVI betragtede sin handling som en forsoningsgestus, er den krise, der hermed blev udløst, langt fra bilagt.

Den problematiske pavelige beslutning har imidlertid også skabt en ny interesse for den dynamiske nyorientering, der manifesterede sig på Det andet Vatikankoncil (1962-65). Denne interesse hilses velkommen og må præge det kommende 50-års-konciljubilæum.

Kirke-folk-bevægelsen ”Wir sind Kirche” appellerer derfor indtrængende til jer, der deltager i efterårsgeneralforsamlingen 2009 i Fulda: Hold fortsat den romersk-katolske kirke på den kurs, Det andet Vatikankoncil udstak.

Vær tro mod liturgien i dens nuværende form!

I liturgikonstitutionen „Sacrosanctum Concilium“ stræbes der mod en „fuld, bevidst og handlingsorienteret deltagelse” af hele gudsfolket, og der tales om menigheden samlet omkring alteret under anvendelse af en liturgi på modersmålet.

Selv om paven taler om ”den todelte brug af den samme ritus”, så bygger den ”tridentinske messeritus” på et helt andet, prækonciliært præste- og menighedssyn. I bør derfor opmuntre og styrke menighederne i deres gudstjenesteaktivitet på basis af Andet Vatikanerkoncil, samtidig med at I videreudvikler de grundtanker, der kom frem på koncilet.

Forlad ikke den økumeniske kurs! De fremskridt, der her er opnået efter koncilet, har bidraget meget til kristendommens troværdighed. Kirkeledelsens nuværende formaninger og tålmodighedsappeller er teologisk diskutabel. De skuffer kirkefolket mere og mere og stiller tvivl om alvoren bag jeres motto for den kommende økumeniske kirkedag (”For at I skal have håb”). På denne måde kan alle økumeniske spørgsmål kunne behandles – også det fælles måltid ved Herrens bord.

Afslut nedbrydningen af de etablerede strukturer i vores land!

Den kirkelige strukturs sammenkobling med amter og kommuner fører automatisk til, at sogne nedlægges, når kommuner lægges sammen. Det at betragte det pastorale arbejde udelukkende som et anliggende for præster vil for os at se føre til en kollaps af

sjælesorgen. For som Jürgen Werbirck har sagt: "Hvor man ikke længere kan møde Kirken i lokalsamfundet, mister den sin synlighed og håndgribelighed. Så bliver den blot en påstand. Sjælesorg er og bliver en opgave, der i al væsentlighed skal varetages lokalt, og den mister sin sjæl, hvis den ikke har rod i det lokale." Muliggør derfor, at varetagelsen af sjælesorgen også kan ske gennem frivillige eller ansatte lægfolk eller permanente diakoner, således som der gives mulighed for i kirkeretten (canon 517 § 2).

Gør derfor en indsats i Rom for de verdensomspændende og påtrængende problemer inden for sjæleforsorgen! Tag lægfolkets ønske om medansvar for Kirken alvorligt. Følg Benedikt XVI, når han med henvisning til koncilet i maj 2009 udtalte:

"Vi trænger til en mentalitetsændring, frem for alt, når det gælder lægfolket. Vi skal ikke kun betragte dem som klerikale medarbejdere, men som virkelige medansvarlige for selve Kirken og dens handlinger". Acceptér derfor lægfolket som det engagerede og ansvarsfulde gudsfolk!

Læg vægt på, at koncilet ønskede, at paven styrede Kirken sammen med biskopperne. Dette fællesskab er for Kirken et uundværligt livsprincip, men det kræver en dialogisk struktur. Vor Kirke kan kun udføre sine verdensomspændende aktiviteter og mangeartede opgaver, hvis dens ledere forstår det urkatolske ledelsesprincip om kollegialitet, dvs. at de går ind og hjælper hinanden.

Dette gælder især for biskoppernes hyrdeopgave. Pave Benedikt har efter sit valg åbent bekendt sig til denne biskoppelige kollegialitet og til arven fra koncilet. Protestér derfor klart og tydeligt, hvis de kommende samtaler i Rom med Pius-broderskabet fører til indrømmelser, således at det kan opretholde sin afvisning af koncilets beslutninger. Vi, det kristne folk, vil nøje følge disse samtaler mellem Troslærekongregationen og Pius-broderskabet. Kirkens ledere kan ikke og må ikke sortere ud i dokumenterne fra koncilet. De hører til Kirkens tradition og blev vedtaget af størsteparten af de deltagende biskopper og underskrevet af pave Paul VI.

Vi ønsker Jer alle en velsignet og succesfuld efterårsgeneralforsamling.

München/Fulda, 21. september 2009

*Dietgard Heine, Sigrid Grabmeier, Herbert Tyroller und Christian Weisner
für das Bundesteam der KirchenVolksBewegung Wir sind Kirche*

info@wir-sind-kirche.de

Oversat af Ursula Lund, forkortet og bearbejdet af Kaare Rübner Jørgensen